

Η ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Α΄. Μικρή εισαγωγή

Μεγάλα γεγονότα περίμεναν την Αίγυπτο! Ο ερχομός του Μωυσή, θα την αναστάτωνα απ' άκρη σ' άκρη. Οι Ισραηλίτες ετοιμάζονται να φύγουν.

Το πείσμα του Φαραώ όμως δεν τους αφήνει... Γι' αυτό ο Θεός επέτρεψε κάποιες τιμωρίες στους Αιγυπτίους.

Αποφάσισε τέλος, να υποχωρήσει ο Τύραννος!

Ως τώρα κρατούσε εγωιστικά την άμυνά του. Τι δύναμη μπορεί να έχει ο Θεός ενός σκλάβου λαού; έλεγε περιφρονητικά. Ενώ, ο πράος Μωυσής είχε πολύ προσπαθήσει να του φέρει τη σκέψη προς τον Δυνατό Θεό, και να γλυτώσει η Χώρα του από τόσα δεινά.

—Φύγετε! φύγετε! φωνάζει τώρα! Και ο λαός, ύστερα από τετρακόσια τριάντα χρόνια ξεκινά με χαρά για τη γη που ο Θεός έταξε στους προγόνους του. Με αυτή την Ιστορία θα ασχοληθούμε σήμερα. Την «Έξοδο», όπως λέγεται, των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο.

Η «Έξοδος» (Εξ. ιγ' ιε')

Μεγαλειώδες ξεκίνημα! Ο Μωυσής είναι τώρα ο άνθρωπος που τους μεταφέρει τις οδηγίες του Θεού. Ο θεοκίνητος οδηγός τους. («Και ελάλησε Μωυσής τοις υιοις Ισραήλ, κατά πάντα όσα ενετείλατο Κύριος...»).

Κρατάει στα χέρια του τα οστά του προπάτορά τους Ιωσήφ για να τα μεταφέρει στην πατρική γη. Όλοι τον ακολουθούν με ύμνους και δοξολογίες στον Κύριο. Είναι ο λαός του Θεού! Σε Εκείνον εμπιστεύεται την πορεία του μέσα στο άγνωστο. Και να το πρώτο δείγμα της θεϊκής παρουσίας! « Ο δε Θεός ηγείτο αυτών»! Πήγαινε μπροστά Οδηγός τους, σαν στήλη νεφέλης, φωτεινής τη νύχτα, σκιερής και δροσερής την ημέρα. Τους έχει κιόλας οδηγήσει μπροστά στην Ερυθρά θάλασσα!

Αλλά! Τι είναι αυτό που τους ταράζει ξαφνικά;

—Οι Αιγύπτιοι! Μας κυνηγούν οι Αιγύπτιοι. Σύννεφο η σκόνη από το ποδοβολητό στρατού και ιππικού! Κρότοι από τα άρματα! Άγρια αστράφτουν στον ήλιο τα όπλα τους! Ορμή άγριων θηρίων κατά πάνω τους! Τι έχει συμβεί; Ο Φαραώ άλλαξε γνώμη και θέλει να τους γυρίσει πίσω!...

Τι θα κάνουν τώρα; Τρομάζουν! Φωνάζουν! Χαμός στον καταυλισμό!

Μα να! Κάποιος μιλάει. Ο Μωυσής:

—Έχετε θάρρος. Μην τρομοκρατείστε. Σταθείτε γενναίοι. Και θα δείτε, πως θα μας σώσει σήμερα ο Κύριος! Τους Αιγυπτίους που μας κυνηγούν, δεν θα τους ξαναδείτε. Ο Κύριος θα μας υπερασπιστεί. Ησυχάστε!

Και στάθηκε ο Μωυσής σε θέση που να τον βλέπουν όλοι, όρθιος και ακίνητος. Άγαλμα, λες! Με κλειστά τα χείλη! Μόνο τα μάτια είχε υψωμένα στον ουρανό! Κανείς δεν άκουσε τη μυστική προσευχή, που συγκλόνιζε την καρδιά του. Μόνον Εκείνος, που Μόνος ακούει τις αμίλητες προσευχές των παιδιών Του.

Και είπε στο Μωυσή ο Καρδιογνώστης Θεός:

—«Τι βοᾷς προς με»; Τι μου ζητάς με τόση δύναμη φωνής! Δώσε εντολή στον λαό να προχωρήσει! Σήκωσε το ραβδί σου και χτύπα τη θάλασσα που σας φράζει τον δρόμο. Και δρόμος σας, θα γίνει η θάλασσα!

Κι αμέσως, η φωτεινή στήλη που τους οδηγούσε, πήγε και στήθηκε ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα. Η μεριά της προς τους Αιγυπτίους στέλνει σκοτάδι βαθύ· κατασκότεινη νύχτα! Τους ακινητοποιεί! Η μεριά της προς τους Ισραηλίτες, χύνει φως! Ολόλαμπρη μέρα! Ο Μωυσής υψώνει το χέρι και με το ραβδί του χτυπά τα νερά. Τι θαύμα! Η θάλασσα, σκίστηκε στα δύο! Τα νερά της τραβιούνται και υψώνονται δεξιά - αριστερά σε υδάτινα τείχη. Ο πυθμένας της θάλασσας φάνηκε κι έγινε δρόμος πλατύς και μακρύς, 8-10 χιλιόμετρα! Αέρας φυσάει και στεγνώνει το δρόμο. Ο λαός, σπρωγμένος από μια δύναμη εσωτερική, ορμά, προχωρεί και περνά, ψέλλοντας ύμνους στον Κύριο! Θαλασσινό περιβόλι του βυθού, έμοιαζε ο δρόμος που περνούσαν· μας πληροφορεί το βιβλίο «Σοφία Σολομώντος»! Χλοερό και πανέμορφο! Κοντεύουν να περάσουν όλοι.

Και να που τώρα, διαλύεται το σκοτάδι στο στρατόπεδο του Φαραώ.

—Εμπρός! Επάνω τους, ακούγεται η φωνή του! Ορμήστε, καταδιώξτε τους. Άλογα και άρματα ορμούν στον όμορφο εκείνο δρόμο. Οι λόγχες αστράφτουν. Τρέχουν! Σε λίγο τους φτάνουν· θα βρίσκονται στα χέρια τους και πάλι αιχμάλωτοι, οι Ισραηλίτες!

Βράζουν από εκδίκηση και χαλασμό οι διώκτες, όταν ξάφνου, εκτυφλωτική αστράφτει μπροστά τους η νεφέλη, σαν μάτι του Θεού! Ταράζονται! Τρόμος και φόβος τους συγκλονίζει! Τέτοια ταραχή, που μπερδεύονται τα άρματα, οι άξονες, και πέφτουν ο ένας επάνω στον άλλο!

—«Φύγωμεν»! φωνάζουν. Μακριά από τους Ισραηλίτες· γιατί ο Ίδιος ο Θεός μας πολεμά για χάρη τους!...

Ο Μωυσής, με εντολή του Θεού, ξαναχτυπά τη θάλασσα. Τότε έγινε το μεγάλο κακό! Τα υψωμένα στα πλάγια του δρόμου νερά ξεσπούν απότομα, πέφτουν με ορμή και σκεπάζουν αφρισμένα το θαλάσσιο εκείνο δρόμο! Θάβουν και πνίγουν άρματα και αρματηλάτες, άλογα και αναβάτες του Φαραώ! Κανείς δεν γλύτωσε. Ο Κύριος, είχε αμείψει την πίστη και την υπακοή του δούλου του Μωυσή. Είχε σώσει και πάλι με θαύμα τον λαό Του! Και η ψυχή του λαού, πλημμυρίζει από θαυμασμό και δοξολογία στον Κύριο! Θαυμασμό και εμπιστοσύνη στον εκλεκτό Του δούλο Μωυσή, που του χάρισε Αρχηγό!

ε) Ο ρόλος, όμως του Θεοσεβούς Μωυσή, σαν αρχηγού λαού δεν τελείωσε. Πρέπει να τους διδάξει και την ευγνωμοσύνη προς τον Σωτήρα τους Κύριο. Γι' αυτό τώρα η προσευχή του δεν γίνεται με χείλη κλειστά. Τώρα ξεσπά σε ύμνο νικητήριας δοξολογίας, που μόνος του, σαν θεόπνευστος ποιητής, συνθέτει. Είναι ο αρχαιότερος ύμνος που ξέρουμε. Γνωστός ως «Ωδή Μωυσέως». Τον ύμνο στους άνδρες διευθύνει ο ίδιος ο Μωυσής· και στις γυναίκες, η αδελφή του Μαριάμ. Με συνοδεία οργάνων και τυμπάνων, όπως συνήθιζαν τότε. Ύστερα από όλο το ιερό πανηγύρι της δοξολογίας και ευχαριστίας στον Κύριο, ο Μωυσής διατάζει τη συνέχιση της πορείας. Είχαν ακόμη πολύ να βαδίσουν και πολλά θαυμάσια του Θεού να δουν!...

Β'. Συζήτηση

Εντυπωσιακή και θαυμαστή ιστορία. Σε ποιο σημείο της να πρωτοσταθούμε; Μας δίνει τόσα μηνύματα, αν και πέρασαν από τότε 3.500 χρόνια!

Ο Φαραώ, όχι απλώς τίποτε δεν πέτυχε εμποδίζοντας την «Έξοδο» των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο, αλλά αντίθετα προκαλεί τη δίκαιη τιμωρία του Θεού στον λαό και στον στρατό του. Ποιος μπόρεσε ποτέ, να πολεμήσει νικηφόρα τον Θεό;

Ο λαός και ο άνθρωπος που εμπιστεύεται και υπακούει τον Θεό έχει πάντα την προστασία Του και στις ανθρωπίνως άλυτες δυσκολίες του. Τη φωτεινή νεφέλη στέλνει ο Θεός, μέρα - νύχτα σε όλη την πορεία της ζωής του οδηγό, σκεπαστή και βοηθό του. Τι άλλο είναι ο φύλακός μας Άγγελος, ο θείος Του Νόμος, η Εκκλησία μας;

Η μορφή του Μωυσή, σαν Θεοδίδαχτου οδηγητή δεν απουσιάζει ποτέ από τον λαό του Θεού. Εκείνος «ώρισε ποιμένας και διδασκάλους εις τον καταρτισμόν των αγίων». Έτσι κι εμείς να σεβόμαστε και να υπακούμε τον πνευματικό μας, τους ιερείς και κατηχητές μας κι όλα τα πρόσωπα που με τα λόγια ή το έργο τους μας οδηγούν στη δική μας «γη της Επαγγελίας», την Βασιλεία του Θεού, σύμφωνα με το θείο Του λόγο.

Πόσες σημαντικές γνώσεις μας έδωσε η σημερινή μας συζήτηση, αλλά και σε πόσες ωραίες σκέψεις και μεγάλα μηνύματα άνοιξε τον νου μας! Σαν η φωτεινή νεφέλη να ήταν εδώ και να τον φώτιζε!

Και πρέπει να ξέρετε παιδιά, ότι η θαυμαστή διάβαση της Ερυθράς θάλασσας έχει και σημασία συμβολική. Όπως άλλωστε και όλα τα γεγονότα της Παλαιάς Διαθήκης.

Τι έγινε τότε; Οι Ισραηλίτες ζούσαν δυστυχισμένοι στη γη της αιχμαλωσίας, την Αίγυπτο. Τι κάνει η αγάπη του Θεού; Στέλνει τον Προφήτη Μωυσή και τους σώζει από τα δεινά της σκλαβιάς. Πού τους οδηγεί; Στην ελευθερία! Στη γη την προορισμένη γι' αυτούς, την ευτυχισμένη και πλούσια! Τη γη της Επαγγελίας! Με ποια όπλα για βοήθεια; Τη φωτεινή νεφέλη και το θαυματουργό ραβδί!

—Και ποιος είναι ο συμβολισμός σε όλα αυτά;

Στη σκλαβιά της αμαρτίας βρίσκεται το ανθρώπινο γένος. Κάθε άνθρωπος. Ποιον στέλνει ο Ουράνιος Πατέρας, Ελευθερωτή μας;

Τον Κύριό μας Ιησού Χριστό! Ο οποίος μας λύνει από τη σκλαβιά της αμαρτίας και μας φέρνει στη Βασιλεία του Ουρανίου Πατέρα! Στη χαρά, στην Ειρήνη, στη δόξα του Θεού.

Καταλάβετε τίνος είναι σύμβολο ο Προφήτης Μωυσής; Τού Λυτρωτή μας Ιησού Χριστού! Σταυρό σχημάτισε στην Ερυθρά Θάλασσα, χτυπώντας την ο Μωυσής με το θαυματουργό ραβδί του! Ποιο όπλο δυνατότερο, και πιο θαυματουργό, από τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας!...

Η μεγάλη ευτυχία της ζωής μας είναι, ότι ανήκουμε στον λαό και την οικογένεια του Θεού! Την Εκκλησία του Χριστού μας! Οι Ισραηλίτες, ακολουθούσαν με σιγουριά τον Μωυσή, που τους μετέφερε τις εντολές του Θεού. Με πόση εμπιστοσύνη χρειάζεται να ακολουθούμε εμείς τον Χριστό! Είναι ο Μέγας και Μόνος Ελευθερωτής των ψυχών μας, του Έθνους μας, του κόσμου όλου, από κάθε είδους δεσμά, που ο Σατανάς εφευρίσκει για να μας αιχμαλωτίζει! Ο Θριαμβευτής Χριστός δεν μας ανοίγει μόνο έναν δρόμο στη θάλασσα των δυσκολιών της ζωής μας. Μας παίρνει μαζί Του στο δρόμο που ενώνει τη γη με τον Ουρανό. Μας δοξάζει στην Αιώνια γη της Επαγγελίας Του, τη Βασιλεία Του!

Σύνθημα: Στη ζωή με οδηγεί ο Χριστός! Τι να φοβηθώ;

Παιχνίδι - Γκολ

Παίρνουμε ένα χαρτόκουτο από χυμό και σε κάθε πλευρά του γράφουμε ένα νούμερο από το 1 ως το 6. Χωρίζουμε τα παιδιά σε δυο ομάδες και τους λέμε να προσπαθήσουν να βάλουν γκολ η μία ομάδα στην άλλη. Όταν μπει κάποιο γκολ κοιτάμε ποια πλευρά του χυμού φαίνεται και λέμε στη χαμένη ομάδα, να κάνει αντίστοιχα: 1 γύρο του γηπέδου, ή 2 λεπτά τρέξιμο, ή 3 σουτ από μπασκέτα κτλ.